

شناخت گذشته؛ ساختن دنیای آینده

(بررسی معماری پایدار و تکنولوژی های نوین با نگاهی تطبیقی به معماری بومی)

ثمین عرشی*

کارشناس مهندسی معماری

Arshi_samin25@yahoo.com

چکیده

بروز فناوری های نوین در معماری به بی توجهی نسبت به شرایط اقلیمی در طراحی معماری منجر شده که عامل تقلیل منابع انرژی تجدید ناپذیر، آلودگی در شهرها و صدمات جبران ناپذیر سوخت های فسیلی به محیط زیست است. امروزه معماری مدرن و فرا مدرن که از ابزار تکنولوژی بهره می برد در پایداری دچار نقصان است و برای اینکه بتوان از آن به عنوان وسیله ای در زمینه ی آسایش و راحتی برای سلامتی انسان بهره برد، بایستی به اصولی از طراحی دست یابیم که بتوانند معیارهای پایداری ما را در محل زندگی مان تامین نماید. باید ماهیت تکنولوژی را بشناسیم و نسبت به آن دقیق تر برخورد کنیم. در معماری معاصر این تغییرات که با توجه به معیارهای زیست اقلیمی و پایداری پدید می آیند هر روز اهمیت بیشتری پیدا کرده و سخن از پایداری در معماری را نه تنها به پایداری فیزیکی ساختمان بلکه به پایداری و حفظ یک کلیت به هم پیوسته یعنی سیاره زمین و منابع انرژی آن می توان تعبیر کرد. معماری همساز با اقلیم همان اصولی است که در معماری سنتی ما مشاهده می شود، فقط تفاوت در مصالح داریم و میخواهیم ببینیم که با گسترش مصالح و فناوریهای ساخت در دنیای امروز چگونه می توانیم معماری همسو با توسعه پایدار داشته باشیم. امروزه از بهترین راهکارها برای صرفه جویی در مصرف انرژی طراحی اقلیمی ابنیه است. روش تحقیق در پژوهش حاضر روشی توصیفی-تحلیلی است که با رجوع به اسناد و مدارک مرتبط تهیه گردیده است. ابزار گردآوری داده ها نیز شامل مطالعات کتابخانه ای، کتب، مقالات مجلات و سایت های معتبر بوده است.

واژه های کلیدی: معماری مدرن، تکنولوژی، معماری پایدار، اقلیم، توسعه پایدار

مقدمه

معماری یک پدیده ی انسانی است که بر اساس نیازهای انسان، در هر مقطع زمانی شکلی متفاوت به خود گرفته است. آنچه را که انسان از ابتدا به وجود آورده در رابطه مستقیم با تفکر و معیارهای انسانی توأم با زیبایی شناسی و خلاقیت و امکانات زمان خود بوده است. اما رفته رفته با تحولات در زمینه های فرهنگی- اجتماعی جوامع و شرایط اقتصادی و همچنین ظهور تکنولوژی پدیدایش متریا لهای جدید، معیارهای متفاوت و نوینی در زمینه عملکرد های صحیح زیبایی شناسی و خلاقیت معمارانه پدید آمد، که در هر مقطع زمانی حرکتی متناسب با جامعه خود بوده است.